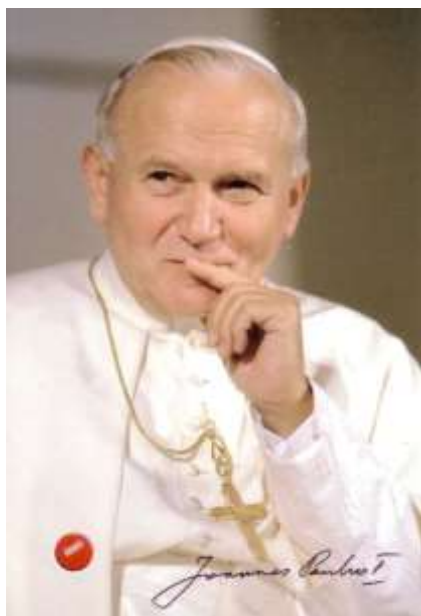

NHỚ VỀ ĐỨC THÁNH CHA GIOAN PHAOLÔ II

Trong hơn 27 năm thi hành nhiệm vụ Chủ Chăn Giáo Hội Hoàn Vũ kiêm Giám Mục Roma, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II (1978-2005) viếng thăm 317 giáo xứ trên tổng số 333 xứ đạo tại giáo phận thủ đô Roma.

Chúa Nhật 3-3-1991 Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II viếng thăm giáo xứ Ognissanti thuộc vùng phụ cận Roma và do các Linh Mục dòng thánh Luigi Orione (1872-1940) trông coi. Trước mỗi cuộc viếng thăm, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II chuẩn bị kỹ lưỡng bằng cách mời các Linh Mục phụ trách giáo xứ đến dùng bữa với ngài để bàn chuyện và tìm hiểu tình hình mục vụ. Chính trong bối cảnh đó mà ngày thứ tư 27-2-1991 Đức Thánh Cha đã mời Quý Cha giáo xứ Ognissanti đến dùng bữa trưa với ngài. Xin nhường lời cho Cha Rocco gợi lại buổi gặp gỡ đáng yêu khó quên nhớ ấy.

Thật là ngày tuyệt vời, ngày hồng phúc, ngày duy nhất trong cuộc đời tôi! Đó là giây phút tôi ngồi cạnh vị Cha Chung và dùng bữa trưa với ngài. Mỗi mỗi tôi dâng lời chúc tụng và tri ân THIÊN CHÚA.

Đúng 12 giờ 40 phút chiếc xe trực chỉ quốc gia thành phố Vatican. Trên xe có Cha Guido, Cha Natale và tôi, Rocco. Một tiếng đồng hồ sau chúng tôi có mặt trong phòng đợi với 2 vị Giám Mục Roma là Đức Cha Ruini và Đức Cha Mani. Tới 2 giờ chiều, vị bí thư của Đức Thánh Cha đến hướng dẫn chúng tôi vào một phòng khác. Nơi đây chúng tôi trông thấy Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II xuất hiện với chiếc áo dòng trắng tinh.

Dáng điệu Đức Thánh Cha trầm tĩnh và thân tình. Trái lại bụng tôi thì đánh lô-tô và tim tôi đập loạn xạ! Chúng tôi bước theo Đức Thánh Cha vừa đi vừa nói chuyện. Chúng tôi đi dọc hành lang và khi đi ngang qua nhà nguyện, Đức Thánh Cha ghé vào và quỳ gối xuống. Chúng tôi cũng quỳ gối y như ngài. Đức Thánh Cha yên lặng cầu nguyện trong vòng 10 phút. Xong, ngài đứng lên và đưa chúng tôi vào phòng ăn. Đức Thánh Cha làm dấu Thánh Giá và thì thầm đọc kinh bằng tiếng la tinh. Vị bí thư của Đức Thánh Cha xếp đặt chỗ ngồi cho chúng tôi. Và tôi ngồi bên tay phải của Đức Thánh Cha. Chúa ơi, thật là may mắn! Ngồi gần như thế tôi có thể quan sát và hưởng nếm niềm vui ở sát cạnh Đức Thánh Cha.

Bữa ăn diễn ra trong vòng 3 khắc đồng hồ. Chúng tôi nói về nhiều vấn đề mục vụ liên quan đến giáo xứ Ognissanti và do chính Đức Thánh Cha đặt câu hỏi. Cuộc trao đổi và bữa ăn trôi qua trong bầu khí tự-do thân-tình và hoàn toàn thoải mái. Không ai cảm thấy e ngại lúng túng, kể cả tôi!

Bữa ăn kết thúc. Trong khi tôi chuẩn bị nói đôi lời tri ân và từ biệt Đức Thánh Cha thì bất ngờ Cha Guido thừa với ngài bằng giọng nửa đùa nửa thật:

- Cha Rocco "si-tình" Đức Thánh Cha!

Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đáp lại câu nói bằng cách vòng tay qua đầu tôi và kéo sát vào ngài. Thật xúc động! Tôi như người bay bổng lên Thiên Đàng. Không có lời nào để diễn tả cảm xúc của tôi lúc bấy giờ và còn kéo dài mãi mãi sau này .. Đúng thế, tôi luôn luôn ủng hộ và hoàn toàn đứng về phe Đức Thánh Cha! Thật ra tất cả anh em Linh Mục của tôi cũng thế. Nhưng lời tuyên bố diễn ra trong bối cảnh bữa ăn chung, ngồi bên cạnh Đức Thánh Cha, thì quả là chuyện "nghìn-năm một-thử"! Tôi được thưởng công bội hậu, đền bù gấp trăm ngàn lần cho những nhọc mệt và thời gian tôi dành ra để chuẩn bị cho chuyến viếng thăm mục vụ của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tại giáo xứ Ognissanti! Tôi không bao giờ quên những giây phút phúc lành này. Tôi cảm ơn Chúa, cảm ơn Đức Mẹ MARIA và cảm ơn Đức Thánh Cha.

Dĩ nhiên Cha Guido đâu dễ dàng bỏ qua cơ hội "nghìn-vàng". Cha hóm hỉnh thưa:

- Con cũng thế, con là kẻ "si-tình" Đức Thánh Cha!

Và Đức Gioan Phaolô II lập y lại cử chỉ triu mến như đối với tôi. Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II quả là con người tuyệt vời phi thường!

Suốt trong bữa ăn khi theo sát mọi cử chỉ và lắng nghe mọi lời nói của Đức Thánh Cha, tôi tự nhủ:

- Trong ngài quả thật có sự hiện diện của Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Tôi có cảm tưởng Đức Thánh Cha là hình ảnh trong suốt của Đức Chúa GIÊSU qua chiếc áo trắng tinh ngài mặc và dây đeo với ảnh Thánh Giá ngài mang trước ngực.

Chúng tôi rời phòng ăn và trở ra con đường cũ. Khi đi ngang qua nhà nguyện riêng, Đức Thánh Cha lại ghé vào và quỳ gối thờ lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể trong giầy lát. Chúng tôi cũng lặng lẽ đọc các lời kinh ngắn của Hội Dòng Luigi Orione mỗi khi viếng Thánh Thể.

Ra khỏi nhà nguyện, lần lượt mỗi người chúng tôi tiến đến chào và cảm ơn Đức Thánh Cha. Phần tôi, tôi thưa với người:

- Con xin chào từ biệt và hẹn mau gặp lại Đức Thánh Cha. Con sẽ mang về trước cho giáo xứ chúc lành của Đức Thánh Cha!

... "Thầy là cây nho thật và CHA Thầy là Người Trồng Nho. Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Ngài chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Ngài cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn .. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy .. Thầy là cây nho thật, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu anh em ở lại trong Thầy và Lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý. Điều làm Chúa CHA được tôn vinh là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy" (Gioan 15,1-8).

("Don Orione Oggi", Luglio-Agosto/2005, n.7, trang 28-29)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt